

เม่นใหญ่

- ลักษณะ :** ความยาวลำตัวและหัว 63-74 ซม. หางยาว 6-11.5 ซม. หัวส่วนหน้าและจมูกค่อนข้างยาว ตามลำตัวมีขนขึ้นปกคลุม 3 ลักษณะ คือ ขนอ่อนสีน้ำตาล บริเวณใบหน้า ใต้คอและท้อง ขนอ่อนหยาบยาวสีดำ ปกคลุมด้านข้างของคอ สันคอไปจนถึงตอนบนของหลัง และขนหยาบแข็ง ภายในกลวงปลายเรียวแหลม ยาวประมาณ 10-30 ซม. ปกคลุมกลางหลังไปจนถึงปลายหาง ใช้ในการป้องกันตัวต่อศัตรู
- เขตแพร่กระจาย :** เนปาล อินเดีย ภูฏาน บังกลาเทศ จีน พม่า ไทย ลาว กัมพูชา เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ เกาะสุมาตรา และเกาะบอร์เนียว
- ที่อยู่อาศัย :** อาศัยอยู่ได้ในป่าหลายประเภท ในป่าสะแกราชพบทั่วไปตามป่าไผ่บนภูเขาสูง ป่าดิบแล้งบริเวณหอคอยและบริเวณหินลับมีด
- อุปนิสัย :** หากินในเวลากลางคืน กลางวันนอนหลับพักผ่อนอยู่ในโพรงหินหรือในถ้ำเล็กๆ กินผลไม้สุกที่ร่วงหล่นตามพื้นดิน รากไม้ หน่อไม้ ฯลฯ วิธีป้องกันตัวให้รอดพ้นจากศัตรู โดยเมื่อพบศัตรูเม่นจะวิ่งหนีไปอย่างรวดเร็ว แล้วหยุดกระแทกหันหัน ทำให้ศัตรูที่วิ่งตามมาติดๆ พุงเขาปะทะก็จะถูกขนหนามของเม่นทิ่มตำ ซึ่งสร้างความเจ็บปวดอย่างมาก
- สถานภาพ :** ในป่าสะแกราชปัจจุบันเหลือน้อย กฎหมายจัดเม่นใหญ่เป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง

เม่นใหญ่

(ชื่ออื่น : เม่นธรรมดา, เม่นใหญ่เผงคอยาว)

Malayan Porcupine

Hystrix brachyura (Linnaeus, 1758)

Hystriidae

Rodentia